

Samad tolliasutused võtsid tooraine Curaçaole saabumisel vastu vormid A. Apellatsioonkaebuse esitaja ei ole süüdi selles, et need vormid A kadusid Curaçao tolliasutuste arhiivis toimunud tulekahjus. Kuna arhiiv on hävinud, ei ole enam võimalik tuvastada, milliseid dokumente sisaldas tolliasutuste toimik.

Paika ei pea Üldkohtu järeldus, et vara valitseja andis need dokumendid kostja delegatsiooni liikmetele, kui need oli selles asutuses. Ainuüksi sellest ei saa järeldada, et vormid A ei asunud seal.

esindusorganisatsiooni loomiseks seaduses ette nähtud künnised — arvesse neid töötajaid, kellega on sõlmitud järgmised lepingud: praktikaleping, tööllu siirdumise leping tulundussektoris, tööllu siirdumise leping, kutseala omandamise leping?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses — Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioon töötajate esindamise kohta (EÜT L 80, lk 29; ELT eriväljaanne 05/04, lk 219).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 16. aprillil 2012 — Association de médiation sociale versus Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

(Kohtuasi C-176/12)

(2012/C 184/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Association de médiation sociale

Vastustajad: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 27 tunnustatud töötajate põhiõigusele olla informeeritud ja ära kuulatud, mida on täpsustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivis 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses (¹), võib viidata üksikisikute vahelises kohtuvaidluses, et kontrollida direktiivi üle võtva siseriikliku meetme kooskõla?
2. Kas jaatava vastuse korral tuleb neid samu sätteid tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt ei võeta ettevõtte töötajate arvu määramisel — mis toimub eelkõige eesmärgiga määrata kindlaks töötajate

The Dow Chemical Company 16. aprillil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 2. veebruari 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-77/08: The Dow Chemicals Company versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-179/12 P)

(2012/C 184/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: The Dow Chemical Company (esindajad: Rechtsanwalt D. Schroeder ja Rechtsanwalt R. Polley)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-77/08 osas, milles sellega jäetakse rahuldamata apellandi nõue tühistada komisjoni 5. detsembri 2007. aasta otsus asjas COMP/38629 (muudetud komisjoni 23. juuni 2008. aasta otsusega C(2008) 2974 lõplik) osas, milles see puudutab apellanti;
- tühistada komisjoni 5. detsembri 2007. aasta otsus asjas COMP/38629 (muudetud komisjoni 23. juuni 2008. aasta otsusega C(2008) 2974 lõplik) osas, milles see puudutab apellanti;
- teise võimalusena tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-77/08 osas, milles sellega jäetakse rahuldamata apellandi nõue vähendada oluliselt talle määratud trahvi summat;

- vähendada oluliselt apellandile määratud trahvi summat;
- mõista komisjonilt välja Dow Chemical Company kohtukulud ja muud kohtuasjaga seondult kantud kulud ja tehtud kulutused ja
- võtta muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus tugineb kahele väitele. Esimese kohaselt rikkus Üldkohus õigusnorme seoses rikkumise apellandile süükspanemisega. Kuivõrd apellandil ei olnud otsustavat mõju EI du Pont de Nemours and Company'ga omatava ühisettevõtte DuPont Dow Elastomers („DDE”) suhtes, siis ei osalenud ta DDE poolt toimepandud rikkumises. Üldkohus rikkus tema väitel õigusnorme, tõlgendades väärtalt majandusüksuse, ühe ettevõtte ja otsustava mõju omamise seotud mõisteid. Teise väite kohaselt rikkus Üldkohus õigusnorme seoses apellandi trahvi suurendamisega 10 % võrra hoiatamise eesmärgil. Üldkohus rikkus õigusnorme asudes seisukohale, et komisjon ei rikkunud selles osas võrdse kohtlemise põhimõtet.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 24. aprillil 2012 — Melvin West versus Virallinen syyttäjä

(Kohtuasi C-192/12)

(2012/C 184/10)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Melvin West

Kassatsioonivastuse esitaja: Virallinen syyttäjä

Eelotsuse küsimus

Kas vahistamismäärust täitev liikmesriik raamotsuse [2002/584/JSK] artikli 28 lõike 2 tähenduses on see liikmesriik, kes on isiku Euroopa vahistamismääruse alusel esmakordselt teisele liikmesriigile üle andnud, või mainitud teine liikmesriik, kes on isiku üle andnud kolmandale liikmesriigile, kellelt nüüd

taotletakse selle isiku järgnevat üleandmist neljandale liikmesriigile? Kas võib olla vajalik mõlema liikmesriigi nõusolek?

26. aprillil 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-196/12)

(2012/C 184/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall, J.-P. Keppenne ja D. Martin)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna nõukogu ei võtnud vastu komisjoni ettepanekut nõukogu määruse kohta, millega kohandatakse alates 1. juulist 2011 Euroopa Liidu ametnike ja muude teenistujate töötasusid ja pensione ning nimetatud töötasude ja pensionide suhtes kohaldatavaid paranduskoefitsiente, siis on nõukogu rikkunud personalieeskirjadest tulenevaid kohustusi;

- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis väidab hageja, et nõukogu kaldus kõrvale komisjoni ettepanekust määruse kohta, millega kohandatakse ametnike töötasusid ja pensione personalieeskirjade XI lisa artikli 3 alusel, kuigi nimetatud artikli siduvast sõnastusest nähtub, et nimetatud töötasude ja pensionide iga-aastase kohandamise menetlus on automaatne ning ei jäta nõukogule mingit kaalutlusruumi. Viidatud artikkel näeb ette nõukogu kohustuse võtta komisjoni ettepanek vastu enne jooksva aasta 31. detsembrit. Hageja on seisukohal, et nõukogul ei olnud õigust sellest kohustusest kõrvale kalduda põhjusel, et ta leidis, et komisjon oleks pidanud talle esitama ettepaneku XI lisa artikli 10 alusel. Artikli 10 kohaldamise sisulised tingimused ei olnud 2011. aastal igal juhul täidetud, nagu nähtus ka nõukogu taotlusel komisjoni poolt viimasele esitatud kahest majandusaruandest. Kuna nõukogu võttis ise personalieeskirjade XI lisa artikli 10 alusel vastu otsuse 2011/866/EL⁽¹⁾, siis rikkus nõukogu kohustuslikke institutsionaalseid nõudeid.